

[Alfred Jensen.]

Det ærede medlem sagde, at hvis man gennemførte dette, ville der blive mere byggeri. Forholdene kan selvfølgelig have ændret sig siden den tid, da jeg beskæftigede mig med byggeri, men da var der ikke noget, der hed overarbejde ved nybyggeri. I henhold til de overenskomster, der var truffet, blev der kun arbejdet den normale tid, og det finder jeg naturligt. Det ærede medlem vil her animere folk ved at lokke dem til at arbejde over, til at overskride otte timers dagen eller — der hvor der er en lavere arbejdstid — overskride denne normale arbejdstid.

Man skal gøre sig klart, at der faktisk er nok, der presser folk til at tage overarbejde. Forholdet er jo ikke det, at det er forbundet med de allerstørste vanskeligheder på arbejdspladserne at få arbejderne til at påtage sig det overarbejde, der byder sig. Og hvorfor er det ikke det? Fordi lønnen er utilstrækkelig, og fordi de fleste har brug for at tjene alt det, de på nogen måde kan få fat i. Jeg tror ikke, der ligger nogen særlig hemsko i skattelovgivningen. Det, som det ærede medlem og de øvrige forslagsstillere vil, er altså at gøre det endnu mere tillokkende, end det er i øjeblikket, at arbejde over. Jeg har den opfattelse, at det, man må sætte ind for, er, at arbejdstiden ikke forlænges, men tværtimod forkortes, og at arbejderne i de normale arbejdstimer oppebærer en sådan fortjeneste, at de kan forsørge sig selv og deres familie. Men forslaget her går netop ud på at bryde det princip, og derfor vender vi os imod det.

(Kort bemærkning).

**Ordføreren for forslagsstillerne (Viggo Starcke):** Det gør mig en lille smule ondt at se den umådelige pessimisme, der har grebet det ærede medlem hr. Martin. Det ærede medlem mener åbenbart, for at holde sig til mit fag, lægefaget, at fordi man ikke kan kurere alle mennesker, så må man ikke kurere nogen af dem. Fordi man ikke kan yde retfærdighed imod alle mennesker, må man ikke yde retfærdighed imod nogen! Fordi man ikke kan give alle mennesker bedre vilkår, må man ikke give nogle mennesker bedre vilkår! Det er dog en urimelig betragtning. Bare man ser på en enkelt

branche som byggefaget, hvor der er en manglende boligmasse og vanskelighed ved at få tilstrækkelig arbejdere, er der for mig ingen tvivl om, at hvis man der giver skattefrihed for overarbejde, vil man få et øget byggeri, hvilket vil være til fordel såvel for dem, der udfører byggeriet, som for dem, der skal bo i disse boliger.

Jeg indrømmer overfor det ærede medlem hr. Poul Møller, at selvfølgelig er lønnen for overarbejde højere end den normale arbejds løn, det ved jeg vel, men det må blive en vurderingssag for arbejderne, om det kan betale sig at tage overarbejde, når lønnen er højere, og for arbejdsgiveren, om det kan betale sig at sætte overarbejde i gang. Det er jo en rent markedsmæssig vurdering, som det ligger udenfor min opgave at anstille.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller spurgte mig, om retsforbundet var tilhænger af, at der stadig skulle betales skat af den arbejdsindtægt, man får af otte timers arbejdsdagen, vil jeg dertil sige, at dette forslag her omfatter kun skattefrihed for overarbejde, men deri ligger selvfølgelig ingen principiel tilslutning til, at man i al evighed skal opretholde skatterne, hverken for de andre timer eller de andre brancher.

De bemærkninger, det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte, lyder ganske forunderlige, når de fremsættes netop af det parti. Jeg må anbefale det ærede medlem at rejse over til Rusland og se, hvordan det forholder sig der med overarbejde, Stakhanovsystem og det hele.

(Kort bemærkning).

**Martin:** Jeg må gentage, at spørgsmålet om overarbejde ligger så fast, at det praktisk talt ikke lader sig rokke selv af en smule skattelettelse.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger, at man godt kan gøre ret overfor nogle, selvom man ikke kan gøre ret overfor alle. Jeg mener, at man må dog ikke gøre ret mod nogle, hvis det medfører uret mod andre. Det ærede medlem siger, at en læge må dog kunne redde nogle patienter, selvom han ikke kan redde alle. Men jeg vil spørge: Har en læge lov til at redde et menneske ved at give det blodtransfusion fra en anden i så stort omfang, at den anden dør af det? Da